

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. София, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.12.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10211** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. Г. П., ЕГН [ЕГН] против Решение № 3536 от 21.07.2023г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 6004 по описа на СРС за 2023г., с което е потвърден електронен фиш серия К № 4954179, издадено от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който му е наложено административно наказание - глоба в размер на 1 200 /хиляда и двеста/ лв., за нарушение на чл.21 ал.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Решението е оспорено като постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал1, т.1 и т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). В жалбата си касаторът излага доводи за липсата на каквито и да е доказателства, че твърдяното нарушение е извършено в режим на повторност, което е довело до неправилно определяне на наложената санкция и незаконосъобразност на електронния фиш. Моли съда да отмени решението на СРС и потвърди НП. Не претендира разноси.

Ответникът в писмено становище оспорва жалбата, излага доводи за правилност на обжалваното решение и моли съда да го остави в сила. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за частична основателност на обжалваното решение.

Административен съд София- град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт подлежащ на касационен контрол пред Административен съд – [населено място].

Разгледана по същество съдът намира следното:

Обжалваният електронен фиш е издаден за установено нарушение от мобилна система за видеонаблюдение TFR1 – ARH CAM S1, за това, че на 21.05.2021 г. в 12:46 ч., моторно превозно средство „Шкода О.“, с рег. [рег.номер на МПС] се е движело по [улица], до Метростанция М. с посока на движение от [улица]път към бул. „Иерусалим“ със скорост от 99 км./ч., при ограничение от 50 км./ч, с което е превишил разрешената скорост с 49 км./ч. и е нарушил разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. На собственика на превозното средство, Б. Г. П., е наложено административно наказание глоба в размер на 1 200 лв., на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.4 вр. ал.1 т.5 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение и потвърди обжалвания електронен фиш, СРС е приел, че електронният фиш е издаден от съответните компетентни органи, при съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на административно- наказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя, отговаря на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл.189 ал.4 от ЗДвП, издаден е по утвърдения образец. Приел е, че определеният размер на глобата в условията на повторност не е ограничило правото на защита на санкционираното лице.

Изведен е извод, че от доказателствения материал безспорно се установява извършването на твърдяното административно нарушение, което обуславя реализиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя, както и че в процесната хипотеза контролният орган е обезпечил законността на наложеното по вид и размер административно наказание и правилно е определен размерът на наложената глоба и същия не следва да се редуцира.

Решението на районния съд е поставено при допуснати съществени процесуални нарушения, касационно основание за неговата отмяна, разписано в чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК.

Съгласно чл. 182, ал.1, т. 5 от ЗДвП – водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 40 km/h - с глоба 600 лева. В чл. 182, ал.4 е предвидено, че когато нарушението по ал. 1, 5, е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер. На основание посочените разпоредби на касатора за извършеното нарушение е наложена глоба в размер на 1200 лв.

От събраните по делото доказателства обаче не се установяват основанията, въз основа на които е прието наличието на повторност в случая. Като доказателство е приложен картонът на водача, но от него не се установява, въз основа на кое

предходно нарушение е прието наличие на повторност в случая. Това не е сторено и в хода на съдебното производство пред СРС. Жалбоподателят е приложил съдебно решение, с което е отменен предходен електронен фиш, който в картоната е отразен като погасен по давност, но не може да се приеме, че административно-наказващия орган визира именно него.

В тежест на административно-наказващия орган е да докаже по безспорен и несъмнен начин, че правилно и законосъобразно е ангажирал административно-наказателната отговорност на лицето, което е прието за нарушител и че нарушението е налице с всичките му съставомерни признаци в това число и наличието на повторност. Това в проведеното въззивно производство става с всички позволени и допустими по НПК доказателства и доказателствени средства.

Предходни електронни фишове или наказателни постановления, обосновавали наличието на повторност, не са споменати или представени по делото, за да може жалбоподателят да реализира правото си на защита. Едва с писмените бележки, представени в хода на съдебните прения са посочени влезли в сила Електронен фиш, серия К № 4223363, издаден от СДВР на 04.12.2020г., връчен на 14.02.2021г. и Електронен фиш серия К № 4227496, издаден от ОДМВР – П. на 05.12.2022г. и връчен на 14.02.2021г.

Когато определени доказателства са необходими за разкриване на обективната истина, съответно тяхната автентичност, достоверност е необходимо да бъде проверена, при липса на процесуална активност от страните, такава, с оглед на служебното начало следва да прояви съда. Това е основание за повишена процесуална активност от страна на съда с цел обективно, всестранно и пълно установяване на всички значими и относими обстоятелства. Съгласно чл. 107, ал. 2 от НПК, приложим в производството по обжалване електронния фиш пред районния съд по силата на чл. 84 от ЗАНН, съдът събира доказателствата по направените от страните искания, а по свой почин - когато това се налага за разкриване на обективната истина. На събиране и проверка подлежат както доказателствата, които разобличават извършителя на нарушението и отегчават неговата отговорност, така и тези, които го оправдават или смекчават отговорността му (арг. от ал. 3 на чл. 107 от НПК). Вероятността, при събирането и преценката на всички относими доказателства, свързани в случая със съставомерността на деянието, в тяхната съвкупност, районният съд да достигне до различен правен извод, е достатъчно основание да се приеме че допуснатото нарушение от районния съд е съществено. В проведеното въззивно производство по а. н. д № 6004/2023 г. съдът е нарушил принципа за разкриване на обективната истина. Той е трябвало да изиска влезлите в сила електронни фишове, въз основа на които е прието, че е налице повторност при налагане на санкцията и в случай, че такива не са налице, е следвало, след като повторността на нарушението в процесната хипотеза касае единствено размерът на наложеното административно наказание и не влияе върху фактическата рамка, очертаваща обективните съставомерни признаци на нарушението, да измени електронния фиш.

Такава доказателства касационната инстанция не би могла да събира служебно, с оглед ограничението по чл. 219, ал. 1 от АПК и въведената с чл. 220 от АПК забрана за нови фактически установявания в касационното производство

Тези две норми, съобразно и изложеното по-горе досежно допуснатото от въззивната инстанция нарушение на принципа за разкриване на обективната истина, разписан в чл. 13 от НПК, водят към единствения възможен в случая изход-делото да се върне за

ново разглеждане от друг състав на районния съд.

При това разглеждане съдебният състав следва да събере доказателства относно влезлите в сила електронни фишове на касатора, въз основа на които в обжалвания електронен фиш е прието наличието на повторност, след което въз основа на тях да направи извод за законосъобразното прилагане на чл. 182, ал.4 ЗДвП.

По изложените съображение решението на СРС следва да бъде отменено и делото да се върне на СРС за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който при произнасянето си следва да съобрази изложените в настоящия съдебен акт мотиви

Мотивиран така и на осн. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3536 от 21.07.2023г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 6004 по описа на СРС за 2023г и

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: